

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/644**av den 18 april 2018****om gränsöverskridande paketleveranstjänster****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) De taxor som gäller för avsändare av mindre volymer av gränsöverskridande paket och andra postförsändelser, särskilt små och medelstora företag samt privatpersoner, är fortfarande förhållandevis höga. Detta har en direkt negativ inverkan på användare av gränsöverskridande paketleveranstjänster, framför allt i samband med e-handel.
- (2) I artikel 14 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) framhålls den betydelse som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, såsom posttjänster, har för unionens gemensamma värden, och den roll som dessa tjänster spelar när det gäller att främja social och territoriell sammanhållning. Vidare anges att det behöver sörjas för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.
- (3) I protokoll nr 26 om tjänster av allmänt intresse, som har fogats till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, framhålls dessutom att unionens gemensamma värden i fråga om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 14 i EUF-fördraget inbegriper de skillnader i användarnas behov och preferenser som olika geografiska, sociala eller kulturella förhållanden kan leda till, en hög nivå av kvalitet, säkerhet och överkomlighet, likabehandling samt främjande av allmän tillgång och användarnas rättigheter.
- (4) Enligt artikel 169.1 och 169.2 a i EUF-fördraget ska unionen bidra till att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå genom åtgärder som beslutas enligt artikel 114 i EUF-fördraget.
- (5) Det finns grundläggande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter avseende marknadsövervakning och tillsyn över tillhandahållare av paketleveranstjänster. Till exempel kan vissa myndigheter med framgång begära att tillhandahållare lämnar relevant prisinformation. Förekomsten av sådana skillnader har bekräftats i ett gemensamt yttrande från Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation och Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för posttjänster, som kom fram till att de nationella regleringsmyndigheterna behöver lämpliga rättsliga befogenheter att ingripa, och att sådana befogenheter inte verkar finnas i alla medlemsstater. Dessa skillnader leder till ytterligare administrativa bördor och efterlevnadskostnader för tillhandahållare av paketleveranstjänster som bedriver gränsöverskridande verksamhet. Dessa skillnader utgör därför hinder för gränsöverskridande tillhandahållande av paketleveranstjänster och har därmed en direkt inverkan på hur den inre marknaden fungerar.
- (6) På grund av post- och paketsektorns internationella karaktär är det viktigt att fortsätta att utveckla europeiska och internationella tekniska standarder till förmån för användarna och miljön samt för att utvidga marknadsmöjligheterna för företag. Dessutom anmäler användare ofta problem med tjänstekvaliteten när de skickar, tar emot

⁽¹⁾ EUT C 34, 2.2.2017, s. 106.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 april 2018.

eller returnerar gränsöverskridande paket. Det finns därför också behov av att ytterligare förbättra standarderna för tjänstekvalitet och driftskompatibiliteten för gränsöverskridande paketleveranstjänster. Dessa förbättringar bör ytterligare prioriteras i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG ⁽¹⁾, genom Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och på andra sätt. Större framsteg behövs också för att göra tjänsterna mer effektiva, med särskilt beaktande av användarnas intressen.

- (7) Standardisering av posttjänster och förbättring av tjänstekvaliteten till stöd för direktiv 97/67/EG är en strategisk prioritering för unionen som bör fortsättas. Teknisk standardisering är en förutsättning för att driftskompatibiliteten mellan de nationella näten ska kunna främjas och en effektiv samhällsomfattande tjänst ska kunna bibehållas. I augusti 2016 lämnade kommissionen in en fjärde standardiseringsbegäran till CEN i syfte att utarbeta ett arbetsprogram och tillhandahålla en slutlig rapport i augusti 2020 ⁽²⁾. Detta arbetsprogram bör särskilt beakta användarnas intressen och miljööverväganden samt effektivitet och bör bidra till inrättandet av en digital inre marknad för unionen.
- (8) Marknaden för gränsöverskridande paketleveranstjänster är mångfacetterad, komplex och konkurrensutsatt, med olika tillhandahållare som erbjuder olika tjänster och priser beroende på paketets vikt, storlek och format samt deras bestämmelseort, eventuella tilläggstjänster, såsom spårbarhetssystem, och antalet skickade paket. I flera medlemsstater är det inte tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster som har den största marknadsandelen på paketleveranstjänstemarknaden. Denna mångfald gör det svårt för konsumenter och användare att jämföra olika tillhandahållares paketleveranstjänster som erbjuds i fråga om kvalitet och priser, eftersom de ofta känner till att det finns olika paketleveransalternativ för liknande tjänster inom den gränsöverskridande e-handeln. Sådan information bör göras mer tillgänglig, särskilt för små och medelstora företag samt privatpersoner. Dessutom anger små och medelstora näringsidkare leveransproblem som ett hinder för gränsöverskridande försäljning.
- (9) För att förbättra gränsöverskridande paketleveranstjänster, särskilt för privatpersoner och mikroföretag och små företag, inbegripet de i avlägsna eller glest befolkade områden, samt för privatpersoner med funktionsnedsättning eller minskad rörlighet, är det nödvändigt att förbättra tillgången till och insynen i offentliggjorda prislistor med taxor för en begränsad uppsättning gränsöverskridande paketleveranstjänster. Större prisinsyn och mer jämförbara priser för gränsöverskridande leveranstjänster i hela unionen bör uppmuntra till en minskning av orimliga skillnader mellan taxor, inklusive, i förekommande fall, omotiverade skillnader mellan inrikes och gränsöverskridande taxor.
- (10) Enstaka pakettjänster ingår i de samhällsomfattande tjänsterna i alla medlemsstater och är också den tjänst som används oftast av privatpersoner och småföretag. Enhetstaxorna måste göras mer insynsvänliga och överkomliga om e-handeln ska kunna utvecklas ytterligare.
- (11) Många företag som säljer, tidigare sålde eller har försökt att sälja via e-handel anser att höga leveranskostnader i kombination med ett kostsamt förfarande för hantering av klagomål och garantiärenden är ett problem. Det behövs ytterligare åtgärder för att säkerställa att framför allt små och medelstora företag och privatpersoner i avlägsna områden kan dra full nytta av problemfria gränsöverskridande paketleveranstjänster som de har tillgång till och säkerställa att dessa tjänster är rimligt prissatta.
- (12) Med termen *tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster* avses postoperatörer som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster eller delar därav inom en särskild medlemsstat. Tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat bör klassificeras som tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster enbart i den eller de medlemsstater där de tillhandahåller en samhällsomfattande posttjänst.
- (13) I nuläget regleras posttjänster genom direktiv 97/67/EG. I det direktivet fastställs gemensamma regler för tillhandahållande av posttjänster och samhällsomfattande posttjänster inom unionen. Det inriktar sig huvudsakligen, men inte uteslutande, på de nationella samhällsomfattande tjänsterna och tar inte upp tillsynen över tillhandahållare av paketleveranstjänster. Nationella tillsynsmyndigheter som utses av medlemsstater ska säkerställa att minimikraven för samhällsomfattande tjänster i det direktivet följs. Denna förordning kompletterar därför reglerna i direktiv 97/67/EG för gränsöverskridande paketleveranstjänster. Denna förordning påverkar inte de rättigheter och garantier som fastställs i direktiv 97/67/EG, inbegripet framför allt det fortsatta tillhandahållandet av samhällsomfattande posttjänster till användare.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 21.1.1998, s. 14).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandebeslut av den 1 augusti 2016 om en begäran om standardisering till Europeiska standardiseringskommittén avseende posttjänster och förbättringen av tjänstekvalitet till stöd för Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997.

- (14) Denna förordning ändrar inte definitionen av postförsändelse i artikel 2.6 i direktiv 97/67/EG eller den nationella rättens definition som baseras därpå.
- (15) Uppskattningsvis 80 % av adresserade paket som genereras av e-handeln i dag väger mindre än två kilogram och de behandlas ofta i postkedjan för brevörsändelser. Det saknas dock information om vikten på paket som levereras på annat sätt. Det är viktigt att dessa lättare försändelser omfattas av denna förordning.
- (16) Vid genomförandet av denna förordning är det viktigt att tydligt definiera paket, paketleveranstjänster och tillhandahållare av paketleveranstjänster, och att ange vilka postförsändelser som omfattas av dessa definitioner. Postförsändelser som är tjockare än 20 mm bedöms innehålla andra varor än brevörsändelser, oavsett om de hanteras av tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster eller inte. Postförsändelser som endast består av ett skriftligt meddelande bör inte omfattas av paketleveranstjänster. Denna förordning bör därför enligt konsekvent praxis omfatta paket som innehåller varor med eller utan kommersiellt värde och som väger högst 31,5 kg, eftersom tyngre föremål inte kan hanteras av en genomsnittlig privatperson utan hjälpredskap och sådan verksamhet är en del av godstransport- och logistiksektorn.
- (17) Tillhandahållare av paketleveranstjänster som använder alternativa affärsmodeller, till exempel modeller som utgår från delningsekonomi och e-handelsplattformar, bör omfattas av denna förordning om de tillhandahåller minst ett led i postleveranskedjan. Insamling, sortering och utdelning, inklusive upphämtning, bör betraktas som paketleveranstjänster, även när de erbjuds av tillhandahållare av expressbuds- och kurirtjänster samt medaktörer enligt gällande praxis. Enbart transporter som inte sker i samband med något av dessa led bör inte omfattas av paketleveranstjänster, inte heller när de utförs av underleverantörer inom ramen för alternativa affärsmodeller eller på annat sätt, eftersom det i det fallet bör antas att verksamheten är en del av transportsektorn, såvida inte det aktuella företaget eller ett av dess dotterbolag eller anknutna företag omfattas av denna förordning på annat sätt.
- (18) Denna förordning bör inte tillämpas på företag som är etablerade i endast en medlemsstat och som har inhemska interna leveransnät endast för att utföra beställningar av varor som de själva har sålt enligt ett sådant köpeavtal i den mening som avses i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾. Företag som också använder inhemska interna leveransnät för leverans av varor som sålts av tredje part bör omfattas av denna förordning.
- (19) Det bör fastställas en minsta uppsättning konfidentiella uppgifter som bör överföras till de nationella tillsynsmyndigheterna och förfaranden som myndigheterna följer för att säkerställa att de nationella operatörernas kommersiella karaktär respekteras, och säkra kanaler bör upprättas för deras överföring.
- (20) De nationella tillsynsmyndigheterna behöver ha kunskap och för statistikens skull ha information om tillhandahållare av paketleveranstjänster som är verksamma på marknaden på grundval av lämpliga tillståndsförfaranden eller andra lagstadgade krav. På grund av sektorns arbetsintensiva karaktär och för att begränsa den administrativa bördan för små tillhandahållare av paketleveranstjänster som är verksamma endast på en nationell eller regional marknad bör ett tröskelvärde på färre än 50 personer tillämpas, beräknat utifrån det antal personer som arbetade för tillhandahållaren av tjänster under det föregående kalenderåret och som var sysselsatta med tillhandahållandet av paketleveranstjänster i den medlemsstat där tillhandahållaren är etablerad, såvida inte tillhandahållaren är etablerad i mer än en medlemsstat. Detta tröskelvärde följer kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽²⁾, återspeglar sektorns arbetskraftsintensiva karaktär och inkluderar större delen av marknaden för paketleveranstjänster, i synnerhet i länder med små paketleveransvolym. Tröskelvärdet bör särskilt inbegripa personer som är sysselsatta med tillhandahållandet av paketleveranstjänster, till exempel heltids-, deltids- och visstidsanställda samt egenföretagare som arbetar för tillhandahållaren av paketleveranstjänster. Uppdelningar, som visar antalet personer efter anställningsstatus bör göras i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt. De nationella tillsynsmyndigheterna bör i vissa fall och med beaktande av särdragen i den berörda

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

medlemsstaten kunna sänka tröskelvärdet till 25 personer eller begära att tillhandahållaren av gränsöverskridande paketleveranstjänster i tröskelvärdet inbegriper heltids-, deltids- och visstidsanställda samt egenföretagare som arbetar för dess underleverantörer, i syfte att göra gränsöverskridande taxor och marknaden som helhet mer öppna för insyn.

- (21) Lämnan­de av uppgifter om antalet personer som arbetar för tillhandahållaren av paketleveranstjänster till den nationella tillsynsmyndigheten bör ske i enlighet med fastställd praxis för företags rapportering av statistik. Detta är viktigt för att kunna säkerställa att uppgifterna är jämförbara och samtidigt minimera den administrativa bördan för tillhandahållarna.
- (22) Den ort där en tillhandahållare är etablerad ska fastställas i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis. Om tillhandahållaren är etablerad på flera orter är det viktigt att fastställa den etableringsort varifrån den faktiska tjänsten tillhandahålls.
- (23) När tillhandahållare av paketleveranstjänster lämnar uppgifter till den nationella tillsynsmyndigheten bör det framgå av de uppgifter som avser paketleveranstjänster vilka led i postleveranskedjan (insamling, sortering, transport och utdelning) som tillhandahållaren utför, huruvida tjänsten omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, var tjänsten utförs geografiskt (regionalt, inrikes, gränsöverskridande), och huruvida tilläggstjänster erbjuds.
- (24) Förteckningen över de postförsändelser som omfattas av åtgärder för prisinsyn bör begränsas för att underlätta jämförbarheten och minimera den administrativa bördan för tillhandahållare av gränsöverskridande paketleveranstjänster och nationella tillsynsmyndigheter. Tjänster som avser standardförsändelser och rekommenderade försändelser bör omfattas, eftersom de utgör grunden för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och med tanke på hur viktig spårningsfunktionen är för e-handeln, priserna för spårning och rekommenderade paket bör också ingå, oavsett om de omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster eller inte, så att jämförbarhet kan säkerställas i hela unionen. Fokus bör ligga på försändelser med lägre vikt, som utgör majoriteten av de postförsändelser som levereras av tillhandahållare av paketleveranstjänster, likaså på priserna för postförsändelser som är tjockare än 20 mm och som behandlas som brev. Endast enhetstaxor bör anges, eftersom det är de priserna som de minsta avsändarna betalar. De berörda postförsändelserna bör tydligt anges i en bilaga till denna förordning. Denna förordning ålägger inte tillhandahållare av gränsöverskridande paketleveranstjänster att erbjuda samtliga postförsändelser som anges i den bilagan. Tillhandahållarna av gränsöverskridande paketleveranstjänster bör själva tillhandahålla informationen om taxor för att säkerställa att den är korrekt. Taxorna bör offentliggöras av kommissionen på en särskild neutral och icke-kommersiell webbplats.
- (25) När de nationella tillsynsmyndigheterna objektivt bedömer de gränsöverskridande taxor som de anser behöver bedömas bör de grunda sig på faktorer som till exempel inrikestaxor och andra relevanta taxor för jämförbara paketleveranstjänster i avsändarmedlemsstaten och den mottagande medlemsstaten, eventuell tillämpning av en enhetlig taxa för två eller flera medlemsstater, bilaterala volymer, särskilda transport- eller hanteringskostnader andra relevanta kostnader och standarder för tjänstekvalitet, och när så är möjligt utan oproportionellt stora bördor den sannolika effekten av de tillämpliga gränsöverskridande taxorna på användare som är privatpersoner och små och medelstora företag, inbegripet de som bor eller är etablerade i avlägsna eller gles­te befolkade områden, och på användare som är privatpersoner med funktionsnedsättning eller minskad rörlighet. Dessa enhetliga faktorer får kompletteras med andra faktorer som är särskilt relevanta för att förklara de berörda taxorna, till exempel huruvida taxorna omfattas av en specifik prisreglering enligt nationell lagstiftning eller huruvida missbruk av en dominerande marknadsställning har fastställts i enlighet med relevant tillämplig rätt. När de nationella tillsynsmyndigheterna kartlägger vilka gränsöverskridande taxor som ska bedömas kan de dessutom, enligt proportionalitetsprincipen och i syfte att minska den administrativa bördan för nationella tillsynsmyndigheter och tillhandahållare av paketleveranstjänster som omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, basera sin kartläggning på en objektiv filtermekanism för förhandsbedömning.
- (26) Enhetliga taxor för gränsöverskridande leveranser till två eller flera medlemsstater skulle kunna vara viktiga för att skydda regional och social sammanhållning. I det sammanhanget bör hänsyn tas till behovet av att främja e-handeln och erbjuda nya möjligheter för avlägsna eller gles­te befolkade områden att delta i e-handel och stärka sina regionala ekonomier.
- (27) Betydande skillnader mellan inrikes och gränsöverskridande taxor för paketleveranstjänster bör motiveras av objektiva kriterier, såsom särskilda transport- eller hanteringskostnader eller andra relevanta kostnader. Den nationella tillsynsmyndigheten kan behöva inhämta information för bedömningen. Denna information, och eventuella motiveringar till de taxor som bedöms, bör lämnas till den nationella tillsynsmyndigheten på begäran.
- (28) För att säkerställa öppenhet i hela unionen bör en icke-konfidentiell version av varje nationell tillsynsmyndighets bedömning offentliggöras av kommissionen.

- (29) För att begränsa den administrativa bördan bör tillhandahållarna av paketleveranstjänster, de nationella tillsynsmyndigheterna och kommissionen överföra uppgifter elektroniskt, och framför allt tillåta användningen av elektroniska underskrifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ⁽¹⁾.
- (30) Eftersom marknaden för paketleveranstjänster förändras snabbt bör kommissionen på nytt bedöma hur ändamålsenlig och effektiv denna förordning är, med beaktande av utvecklingen inom e-handeln, och bör regelbundet lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Rapporten bör vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om översyn till Europaparlamentet och rådet. Rapporten bör utarbetas med medverkan av alla relevanta aktörer, inbegripet den europeiska kommittén för social dialog inom postsektorn.
- (31) Kommissionen bör bygga vidare på värdefull information från Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för posttjänster, som består av företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende att utarbeta ett formulär för inlämnandet av uppgifter från tillhandahållare av paketleveranstjänster till de nationella tillsynsmyndigheterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (33) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och bör genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (34) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ tillämpas på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (35) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelser av denna förordning och bör säkerställa att de genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (36) Eftersom målen för denna förordning nämligen att fastställa de rättsliga principer och regler som behövs för att förbättra tillsynen, förbättra insynen i taxor och inrätta vissa principer för gränsöverskridande paketleveranstjänster som bör stödja konkurrensen, med det slutliga målet att främja bättre gränsöverskridande paketleveranstjänster för användarna och därigenom också öka konsumenternas förtroende för gränsöverskridande e-handel, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av målens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

Genom denna förordning fastställs följande särskilda bestämmelser för att främja bättre gränsöverskridande paketleveranstjänster, utöver de som fastställs i direktiv 97/67/EG:

- a) Tillsyn med avseende på paketleveranstjänster.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- b) Insyn i taxor och bedömning av taxor för vissa gränsöverskridande paketleveranstjänster i syfte att fastställa vilka som är orimligt höga.
- c) Information till konsumenter från näringsidkare om gränsöverskridande paketleveranstjänster.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller definitionerna i artikel 2 i direktiv 97/67/EG och i artikel 2.1, 2.2 och 2.5 i direktiv 2011/83/EU. Utöver de gäller följande definitioner:

1. *paket*: annan postförsändelse än ett skriftligt meddelande som innehåller varor med eller utan kommersiellt värde och som väger högst 31,5 kg.
2. *paketleveranstjänster*: tjänster som innefattar insamling, sortering, transport och utdelning av paket.
3. *tillhandahållare av paketleveranstjänster*: ett företag som tillhandahåller en eller flera paketleveranstjänster; med undantag av företag som är etablerade i endast en medlemsstat, som bara tillhandahåller inrikes paketleveranstjänster som en del av ett köpeavtal och som en del av detta avtal personligen levererar varor som omfattas av avtalet till användaren.
4. *underleverantör*: ett företag som utför insamling, sortering, transport eller utdelning av paket åt tillhandahållaren av paketleveranstjänster.

Artikel 3

Harmoniseringsnivå

Kraven i denna förordning är minimikrav som inte ska hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa ytterligare nödvändiga och proportionella åtgärder för att få till stånd bättre gränsöverskridande paketleveranstjänster, förutsatt att dessa åtgärder är förenliga med unionsrätten.

KAPITEL II

TILLSYN

Artikel 4

Tillhandahållande av information

1. Alla tillhandahållare av paketleveranstjänster ska lämna följande information till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade, såvida inte den nationella tillsynsmyndigheten redan har begärt och mottagit denna information:
 - a) Deras namn, rättsliga ställning och associationsform, registreringsnummer i ett handelsregister eller liknande register, registreringsnummer för mervärdesskatt, adress samt kontaktuppgifter till en kontaktperson.
 - b) Vad som kännetecknar de paketleveranstjänster som de erbjuder och om möjligt en detaljerad beskrivning av dem.
 - c) Deras allmänna villkor och bestämmelser för paketleveranstjänster, inbegripet information om förfaranden vid klagomål för användare och begränsningar av tillhandahållarens ansvar.
2. Tillhandahållare av paketleveranstjänster ska underrätta den nationella tillsynsmyndigheten om eventuella ändringar av den information som avses i punkt 1 inom 30 dagar.
3. Senast den 30 juni varje kalenderår ska samtliga tillhandahållare av paketleveranstjänster lämna följande information till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade, såvida inte den nationella tillsynsmyndigheten redan har begärt och mottagit denna information:
 - a) Den årliga omsättningen för paketleveranstjänster för föregående kalenderår i den medlemsstat där de är etablerade, uppdelat på inrikes, inkommande och utgående gränsöverskridande paketleveranstjänster.
 - b) Antalet personer som under föregående kalenderår arbetade för dem och var sysselsatta med tillhandahållandet av paketleveranstjänster i den medlemsstat där de är etablerade, med uppgifter som visar antalet personer per anställningsstatus, och framför allt de som var heltids- eller deltidsanställda, tillfälligt anställda eller egenföretagare.

- c) Antalet paket som under det föregående kalenderåret behandlades i den medlemsstat där de är etablerade, uppdelat på inrikes, inkommande och utgående gränsöverskridande paket.
 - d) Namnen på tillhandahållarens underleverantörer samt all information som innehas av dem om vad som kännetecknar de paketleveranstjänster som tillhandahålls av underleverantörerna.
 - e) Alla offentliggjorda prislistor för paketleveranstjänster som gäller den 1 januari varje kalenderår, om de är tillgängliga.
4. Senast den 23 september 2018 ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa ett formulär för inlämnandet av den information som avses i punkterna 1 och 3. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 12.
5. De nationella tillsynsmyndigheterna får införa informationskrav utöver dem som avses i punkterna 1 och 3 förutsatt att de behövs och är proportionella.
6. Punkterna 1–5 får inte tillämpas på tillhandahållare av paketleveranstjänster som under det föregående kalenderåret i genomsnitt sysselsatte färre än 50 personer som var sysselsatta med tillhandahållandet av paketleveranstjänster i den medlemsstat där tillhandahållaren är etablerad, såvida inte tillhandahållaren är etablerad i mer än en medlemsstat. En nationell tillsynsmyndighet får i detta tröskelvärde på 50 personer inkludera de personer som arbetar för underleverantörer till tillhandahållaren av paketleveranstjänster.
7. Utan hinder av punkt 6 får en nationell tillsynsmyndighet begära den information som ska lämnas in enligt punkterna 1–5 från alla tillhandahållare av paketleveranstjänster som under det föregående kalenderåret i genomsnitt sysselsatte 25–49 personer om särdragen i den berörda medlemsstaten kräver detta och om detta behövs och är proportionellt för att säkerställa överensstämmelse med denna förordning.

Artikel 5

Insyn i gränsöverskridande taxor

1. Alla tillhandahållare av gränsöverskridande paketleveranstjänster, utom de som undantas i enlighet med artikel 4.6 och 4.7, ska förse den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med en offentliggjord prislista med taxor som gäller den 1 januari varje kalenderår för leverans av enstaka postförsändelser som inte är ett skriftligt meddelande och som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilagan. Dessa uppgifter ska lämnas senast den 31 januari varje kalenderår.
2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål och senast den 28 februari varje kalenderår till kommissionen lämna in de offentliggjorda prislistor med taxor som har tagits emot i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra dem på en särskild webbplats senast den 31 mars varje kalenderår och säkerställa att den särskilda webbplatsen är neutral och icke-kommersiell.

Artikel 6

Bedömning av gränsöverskridande taxor för enstaka paket

1. På grundval av de offentliggjorda prislistor med taxor som har mottagits i enlighet med artikel 5, ska den nationella tillsynsmyndigheten fastställa, för var och en av de enstaka postförsändelser som anges i bilagan, vilka gränsöverskridande taxor för paketleveranstjänster från en tillhandahållare i dess medlemsstat, som omfattas av en skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och som den nationella tillsynsmyndigheten objektivt anser ska bedömas.
2. Den nationella tillsynsmyndigheten ska objektivt bedöma, i linje med principerna i artikel 12 i direktiv 97/67/EG, de gränsöverskridande taxor som har fastställts enligt punkt 1 för att fastslå vilka gränsöverskridande taxor som den anser vara orimligt höga. Vid bedömningen ska den nationella tillsynsmyndigheten särskilt beakta följande:
 - a) Inrikestaxor och andra relevanta taxor för jämförbara paketleveranstjänster i avsändarmedlemsstaten och mottagarmedlemsstaten.
 - b) Eventuell tillämpning av en enhetlig taxa för två eller flera medlemsstater.
 - c) Bilateral volymer, särskilda transport- eller hanteringskostnader, andra relevanta kostnader och standarder för tjänstekvalitet.
 - d) Den sannolika effekten av de tillämpliga gränsöverskridande taxorna på användare som är privatpersoner eller små och medelstora företag, inbegripet de som bor eller är etablerade i avlägsna eller glest befolkade områden, och på användare som är privatpersoner med funktionsnedsättning eller minskad rörlighet, om möjligt utan att medföra oproportionella bördor.

3. Utöver faktorerna i punkt 2 får den nationella tillsynsmyndigheten, när den anser att det behövs, också beakta särskilt följande:
 - a) Huruvida taxorna omfattas av en specifik prisreglering enligt nationell lagstiftning.
 - b) Missbruk av en dominerande marknadsställning som har fastställts i enlighet med relevant tillämplig rätt.
4. Kommissionen ska fastställa riktlinjer för vilken metodologi som ska användas avseende de faktorer som anges i punkterna 2 och 3.
5. För den bedömning som avses i punkt 2 ska den nationella tillsynsmyndigheten, när den anser att det behövs, begära all ytterligare relevant information avseende dessa taxor som behövs för att göra bedömningen.
6. Den information som avses i punkt 5 ska lämnas till den nationella tillsynsmyndigheten inom en månad efter att begäran har mottagits, tillsammans med en eventuell motivering till de taxor som ska bedömas.
7. Den nationella tillsynsmyndigheten ska lämna sin bedömning till kommissionen senast den 30 juni det aktuella kalenderåret. Den nationella tillsynsmyndigheten ska dessutom lämna en icke-konfidentiell version av bedömningen till kommissionen.
8. Kommissionen ska offentliggöra den icke-konfidentiellaversionen av de nationella tillsynsmyndigheternas bedömning utan dröjsmål, dock senast inom en månad efter att den icke-konfidentiella versionen har mottagits.

Artikel 7

Information till konsumenter

Avseende avtal som omfattas av direktiv 2011/83/EU ska alla näringsidkare som med konsumenter ingår köpeavtal som inbegriper gränsöverskridande paketteranser, om möjligt och i tillämpliga fall, innan avtal tecknas tillhandahålla information om valmöjligheter för gränsöverskridande leveranser inom ramen för det aktuella köpeavtalet och om avgifter som konsumenten ska betala för gränsöverskridande paketteranser, samt i tillämpliga fall, information om näringsidkarens egna förfaranden för hantering av klagomål.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska senast den 23 november 2019 till kommissionen anmäla de rättsakter de antar enligt punkt 1 och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som rör dessa regler.

Artikel 9

Konfidentialitet

All konfidentiell affärsinformation som i enlighet med denna förordning tillhandahålls nationella tillsynsmyndigheter eller kommissionen ska omfattas av strikta sekretesskrav enligt tillämpliga bestämmelser i unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 10

Tillämpning

Om inget annat särskilt föreskrivs i denna förordning påverkar tillämpningen av denna förordning inte sådan unionsrätt, och nationell rätt sådana lämpliga tillståndsförfaranden som är tillämpliga på tillhandahållare av paketteranser, sociala och arbetsrättsliga bestämmelser och krav på att lämna information till nationella tillsynsmyndigheter.

*Artikel 11***Översyn**

Senast den 23 maj 2020, och därefter vart tredje år, ska kommissionen lämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen och genomförandet av denna förordning, vid behov tillsammans med ett lagstiftningsförslag om översyn av den. Alla berörda aktörer bör involveras och informeras innan denna rapport utarbetas.

Kommissionen ska utvärdera åtminstone följande:

- a) Bidraget från denna förordning till förbättringen av gränsöverskridande paketleveranstjänster, inbegripet överkomligheten för små och medelstora företag och privatpersoner, särskilt de som bor eller är etablerade i avlägsna eller glesbefolkade områden, och huruvida insynen i gränsöverskridande taxor har ökat.
- b) Hur denna förordning inverkar på antalet gränsöverskridande paketleveranser och e-handeln, inbegripet information om leveransavgifter.
- c) I vilken utsträckning de nationella tillsynsmyndigheterna har haft svårigheter att tillämpa denna förordning, inbegripet en kvantitativ analys av de administrativa konsekvenserna.
- d) Framsteg som gjorts avseende andra initiativ för att fullborda den inre marknaden för paketleveranstjänster, och särskilt avseende framsteg på området för konsumentskydd och framtagande av standarder.

*Artikel 12***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av den postdirektivkommitté som inrättats genom artikel 21 i direktiv 97/67/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 22 maj 2018, med undantag för artikel 8 som ska tillämpas från och med den 23 november 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 18 april 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

Enstaka postförsändelser vars taxor, som har fastställts av tillhandahållare av paketleveranstjänster, omfattas av de prisinsynsåtgärder och den bedömning som föreskrivs i artiklarna 5 och 6:

- a) Ett standardbrev på 500 g (inrikes och inom unionen).
- b) Ett standardbrev på 1 kg (inrikes och inom unionen).
- c) Ett standardbrev på 2 kg (inrikes och inom unionen).
- d) Ett rekommenderat brev på 500 g (inrikes och inom unionen).
- e) Ett rekommenderat brev på 1 kg (inrikes och inom unionen).
- f) Ett rekommenderat brev på 2 kg (inrikes och inom unionen).
- g) Ett spårbart brev på 500 g (inrikes och inom unionen).
- h) Ett spårbart brev på 1 kg (inrikes och inom unionen).
- i) Ett spårbart brev på 2 kg (inrikes och inom unionen).
- j) Ett standardpaket på 1 kg (inrikes och inom unionen).
- k) Ett standardpaket på 2 kg (inrikes och inom unionen).
- l) Ett standardpaket på 5 kg (inrikes och inom unionen).
- m) Ett spårbart paket på 1 kg (inrikes och inom unionen).
- n) Ett spårbart paket på 2 kg (inrikes och inom unionen).
- o) Ett spårbart paket på 5 kg (inrikes och inom unionen).

De postförsändelser som anges i leden a–o ska uppfylla följande kriterier:

- a) Måtten för de postförsändelser som anges i leden a–i (brevprodukter) ska begränsas på följande sätt:

För längd, bredd och tjocklek tillsammans gäller 900 mm och maximimåttet ska vara högst 600 mm och minimimåttet ska vara mer än 20 mm.

- b) De paket som anges i leden j–o får inte vara mindre än den storlek som föreskrivs för de postförsändelser som anges i leden a–i.

Faktorer som ska beaktas vid tillhandahållande av information om taxor för leden a–o:

- (*) Taxorna för de olika postförsändelserna ska anges i enhetspris och får inte omfattas av några särskilda rabatter på grund av volym eller annan särskild behandling.
 - (**) Storleken på taxorna, exklusive mervärdesskatt, ska lämnas till de nationella tillsynsmyndigheterna.
 - (***) Tillhandahållare som erbjuder mer än en postförsändelse som uppfyller kriterierna ovan ska rapportera den förmånligaste taxan.
 - (****) Taxorna ovan ska motsvara postförsändelser som levereras till adressatens hem eller andra lokaler i den mottagande medlemsstaten, eller till andra lokaler enligt adressatens begäran ifall en sådan taxa inkluderar den valmöjligheten utan extra kostnad.
-